

a domno papa, a nobis, a vestro etiam episcopo excommunicati habebantur, admisistis, ibique nostre auctoritati preiudicantes, communicato cum excommunicatis consilio, ea quae destruxeratis reedificando, quod sine gravi dolore loqui non possumus, vos ipsos prevaricatores excommunicatorum consortio contaminatos constituistis. Habemus quidem huius miserabilis culpaeevidens argumentum litteras vestras, tam Coloniensi ecclesiae quam venerabili filio vestro Andreae¹⁾ missas, in quibus²⁾ in dominum et episcopum vestrum vos recepisse satis inconsiderate significastis, et ad cumulum inexcusabilitatis vestrae conspirativa confederatione subiungendo affirmastis, nullum vos velle vel posse contra eum recipere consilium. Quod si in hoc conspirastis, ut quid queritur descensionis ad vos vel consilii nostri presentia? ut quid ore et scriptis vestris frequens et assidua nobis demandatur obedientia, quam destruit conspirationis huius, ut asseritis, fixa cordibus vestris insolentia? Miramur et non parum miramur, quomodo vos totiens appelletis scribendo totam Leodiensem ecclesiam. Nam ut taceamus de archiepiscopi dignitate, qua membrum excellentius debemus esse Leodiensis ecclesie, fraternitatis nostrae dilectio, que hactenus particeps et socia fuit tribulationum³⁾ vestrarum, contemptuose videtur repudiata. Si iterum contaminati communione excommunicatorum estis tota Leodiensis ecclesia, quorsum excluditis eam quam tantum cognoscimus et fatemur Leodiensem ecclesiam, prepositum Andream et archidiaconos Heinricum et Stepponem, magistrum Stephanum et religiosos abbates aliosque, qui licet locorum diversitate disiuncti, tamen in unitate spiritus vobiscum sunt fratres? Hos procul dubio Leodiensis ecclesia⁴⁾ testatur bonae simplicitatis obedientia et persecutio quam passi sunt et cotidie patiuntur pro iustitia. Set et hoc reticere non possumus, quod contra sanctorum canonum statuta neglecto⁵⁾ immo contempto crismate anni presentis et oleo, de veteri plures annos reservato, per quorundam vestrum archidiaconatus adhuc fiunt unctiones a sacerdotibus, contra canones et nostram auctoritatem per inobedientiam cum excommunicatis divina celebrare praesumentibus. Longum est enumerare, quot et quantis excessibus Domini provocastis longanimitatem et in nostram presumptuose egistis auctoritatem, quia non solum ab ecclesia Dei vos alienastis, set et eos qui sincere nobiscum usque nunc permanserant, in prevaricationis⁶⁾ vestrae consortium pertraxistis. Quia ergo his excessibus tam manifestis et Deo

1) Ohne Zweifel der unten erwähnte Domprobst, welcher in der Vita c. 9 als bei Friedrich's Tod anwesend und demnächst zum Bischof von Utrecht erhoben genannt wird. 2) Der Name Alexanders ist ausgekratzt. 3) tribulationis Hs. 4) Nämlich, dass sie Leodiensis ecclesia sind, wenn man nicht lieber 'ecclesiae membra' schreiben will. 5) neglecto Hs. 6) preucat. Hs.